

Ovidi Decroly (1871-1932)

Jo he conegut ben poc Decroly. Només l'havia retrobat en rares circumstàncies i gairebé sempre molt poc temps. Contràriament he trobat arreu els mètodes pedagògics i els jocs educatius dels quals ell havia estat el protagonista. Jo no sé si existeix un país on no funcionen les «classes Decroly». Les que he pogut veure al Brasil eren molt simpàtiques. I si, a França, nosaltres no prenem voluntariosament un sistema en bloc (i el mot sistema no és gaire just aci...) no hi ha escoles parvular.es que no hagin emmanllevat a l'ensenyament Decroly i que no hagin copiat, imitat, adoptat els procediments i el material imaginat sota la seva direcció. Doncs, treballant primitivament amb infants anormals, són totes les criatures les que s'han aprofitat de les experiències d'aquest metge esdevingut pedagog d'ofici, i pedagog tan original com eminent.

Decroly escrivia poc; però tenia deixebles que ho feien per ell i que feien més que escriure: treballaven segons les direccions que formulava i li mostraven els resultats vivents. L'acció persuasiva de Decroly, el seu èxit en suscitar educadores formades en el sentit de les seves idees... són un dels trets més curiosos de la seva personalitat.

Vull recordar a tothora la seva influència sobre les nostres mestresses. Procurava estendre-la, guanyar les classes primàries i, per

